



ועדת שחרורים במקום מושבה בבית הסוהר קציעות לפי חוק שחרור על תנאי ממאסר, התשס"א - 2001

וש"ר 21-08-54068 פלוני נ' מדינת ישראל

לפני יו"ר ועדה, כבוד השופטת זהר דולב להמן

חברת ועדה - מימי גילוף, חינוך

חברת ועדה - בת שבע זידמן, עו"ס

מזכיר ועדה - מר דרור פרידמן

נציג שב"ס - מר יוסף יעקב גרוס

פלוני

המבקש

ע"י ב"כ עו"ד ראוף נג'אר

נגד

מדינת ישראל

המשיבה

ע"י ב"כ עו"ד אנה שנייד

החלטה

- 1 בהתאם להוראות סעיף 9 לחוק שחרור על תנאי ממאסר, התשס"א-2001 (להלן: החוק), שקלה הוועדה
- 2 הסיכון הצפוי משחרורו של האסיר לשלום הציבור ולביטחון המדינה, סיכויי שיקומו של האסיר
- 3 והתנהגותו בכלא. לשם כך הביאה הוועדה בחשבון, בין השאר, נתונים אלה:
1. האסיר מרצה מאסר שני למשך 13 חודשים בגין עבירות מגע עם אויב ויידוי אבנים. בהתאם
- 5 לעובדות כתב האישום המתוקן בו הודה והורשע ולגזר הדין, האסיר היה מחודש אוקטובר 2020
- 6 ועד ליום מעצרו ב-10.2.21 בקשר עם אדם בשם נאג'י ע'נים מעזה, לגבי מעצרו של פאדי זכרנה,
- 7 הגם שהאחרון הזהיר את האסיר כי נאג'י הוא זה שהרס את חייו והגם שבמהלך תקופת הקשר
- 8 שלח נאג'י לאסיר תמונות וסרטונים של ארגון החמאס ושאל אותו אם זקוק לכסף. בדצמבר 2020
- 9 או בסמוך לכך, לאחר שהאסיר וחבריו שמעו כי כוחות הביטחון נכנסו לעצור אדם מהכפר,
- 10 החליטו שלושה להשתתף בהפרת סדר, שכללה יידוי לא פחות מ-15 אבנים לעבר כוחות הביטחון
- 11 במרחק של כ-25 מטרים מהם, כאשר האסיר יידה 5 אבנים בגודל כף יד מתוך סך האבנים. מדובר
- 12 בעבירות שאין להקל ראש בחומרתן.
2. התנהגות האסיר בכלא לא תקינה. לחובת האסיר עבירת משמעת מיום 18.4.21, שעניינה פגיעה
- 14 בסדר הטוב או במשמעת של המתקן, בגינה ריצה 3 ימי בידוד ונשללו טובות הנאה. לחובת האסיר
- 15 גם נרשם אירוע מ-4.11.21 שעניינו היפלטות מהאגף וכפי שעולה מהפרפרזה ב-903 יש לכך
- 16 התייחסות גם בחמ"ן. אף אם נקבל את טענת ב"כ האסיר כי לא מדובר בחמ"ן שלילי או בעבירת
- 17 משמעת המלמדת על החזקת הקו האידיאולוגי, על פי הפסיקה, התנהגות תקינה בכלא מהווה
- 18 שיקול לגיטימי, אך לא מכריע [ראו והשוו עת"א 51625-12-18 מדינת ישראל נ' מנצור (31.12.18)]



ועדת שחרורים במקום מושבה בבית הסוהר קציעות לפי חוק שחרור על תנאי ממאסר, התשס"א - 2001

וש"ר 21-08-54068 פלוני נ' מדינת ישראל

- 1 (להלן : ענין מנצור) ולא די בהתנהגות ללא דופי כדי ללמד על זניחת הקו האידיאולוגי [ראו והשוו
2 עת"א 41888-11-18 מדינת ישראל נ' צופי ואח' (27.11.18) (להלן : ענין צופי)].
- 3 3. חוות דעת שב"כ בעניינו של האסיר מתייחסת לחומרת מעשיו ונרשם כי שב"כ מתנגד לשחרור
4 המוקדם, על אף שאין מידע מתקופת מאסרו. מקובלת עלינו טענת ב"כ האסיר, כי חו"ד שב"כ
5 היא כללית ולא מתייחסת באופן קונקרטי לאסיר ולמסוכנות הנשקפת ממנו - אולם נקבע
6 בפסיקה כי על הועדה לתת משקל לחוות דעת שב"כ גם כשמדובר בחוות דעת כללית, שנרשמה
7 מתוך תפיסה של מסוכנות פוטנציאלית ומבלי להתייחס לטעמים פרטניים רלבנטיים לאסיר
8 שבפנינו. מדובר בחוות דעת המבוססת על שיקולים מקצועיים והערכת הסיכונים לביטחון
9 המדינה והציבור, ועל כך יש להעניק לה משקל, אף אם לא מכריע [ראו והשוו ענין צופי ו-ענין
10 מנצור].
- 11 4. כאן המקום להזכיר בנושא חומרת העבירה, כי אף כשמדובר ביידוי אבנים - לא ניתן לטעון
12 שמדובר במעידה חד פעמית. כשמדובר במי שהיה נחוש לפגוע בכוחות הביטחון - אזי גם במקרה
13 של יידוי אבנים, כאשר מדובר במספר רב של אבנים שיוודו בצוותא נקודת המוצא היא שנשקפת
14 מסוכנות [ראו והשוו ענין צופי]. לכך יש להוסיף גם את המגע עם האויב, הגם שהוזהר על ידי אחר
15 בעניינו.
- 16 5. לחובתו של האסיר רישום פלילי הכולל הרשעה בקשירת קשר, סחר בציד מלחמתי ונשיאה,
17 החזקה, ייצור נשק. בגין מאסרו הקודם ריצה 74 ימים מאסר ונדון ב-15.7.18 למאסר מותנה.
18 ממאסרו הקודם השתחרר ביום 23.8.18 ובחלוף כשנתיים שב לבצע עבירות על רקע אידיאולוגי.
- 19 6. כידוע, על פי ההלכה, כשמדובר באסירים ביטחוניים, המבצעים עבירות על רקע אידיאולוגי -
20 הנטל על האסיר להוכיח שהוא זנח קו אידיאולוגי זה, שכן שחרור מוקדם הוא לא זכות קנויה.
21 בעניין זה אין לנו אלא להפנות לקביעות בית המשפט המחוזי בעת"א 30452-01-21 מדינת ישראל
22 נ' דארי (20.1.21) (להלן : עניין דארי) (ב"כ היועמ"ש הפנתה לעת"א 304-01-21, אולם בהינתן תוכן
23 הביטוי שצוטט על ידה, יש להניח כי כוונתה ל-עניין דארי) -
- 24 "כשמדובר בעבירות שהמניע להן הוא אידיאולוגי, הרי שכל עוד
25 הנסיבות שנגדן כונו המעשים שהונעו מהמניע האידיאולוגי
26 מתקיימות, הסכנה להישנות מעשים דומים על אותו רקע שרירה
27 וקיימת. במצב דברים זה, אסיר שביצע עבירה ממניע אידיאולוגי צריך
28 לשכנע את הועדה שהוא זנח את התפיסה שהביאה אותו לביצוע
29 המעשים.



ועדת שחרורים במקום מושבה בבית הסוהר קציעות לפי חוק שחרור על תנאי ממאסר, התשס"א - 2001

וש"ר 21-08-54068 פלוני נ' מדינת ישראל

המציאות בנוגע לסכסוך הישראלי פלסטיני ... לא השתנתה, והמתח
הנובע מכך בעינו עומד. המשיב ... צפוי לשוב לאזור מגוריו לאחר
שחרורו מהמאסר. לאותה סביבה, לאותם חברים, ולאותם תנאים
שבמסגרתם הוא ביצע את העבירות נגד כוחות הביטחון הישראליים.
הדאגה שמא הוא ישוב ויבצע עבירות דומות כחלק מההתנגדות לשלטון
הישראלי ולכוחות הביטחון, אינה דאגת שווא".

7. מפי האסיר שמענו כי הוא מתחרט ומצטער על מעשיו, מבקש להתחתן, לעזור לאמו ולבנות את
חיי, תוך חיפוש עבודה ותוך שציין כי הוא לא מחפש בעיות. אף אם ניתן לראות בדברים מינוריים
אלו חרטה על המעשים שביצע והתחייבות שלא יחזור על מעשיו - כפי שנקבע ב-עניין דארי
"ההלכה קובעת כי לשם הוכחת שינוי אין די בהצהרות מילוליות של הנוגע בדבר, אלא יש להציג
תמונה משכנעת ונתמכת במעשים של ממש לאורך זמן". עוד נפסק, כי "אין די באמירה בודדת
שנעשית בפני ועדת השחרורים שכנותה ומניעה אינם ברורים וידועים" כדי ללמד שהאסיר עבר
שינוי אידיאולוגי ותפיסת עולמו לא מגלה עוינות או מסוכנות כלפי ביטחון המדינה [ראו והשוו
ענין צופי ו-ענין מנצור].

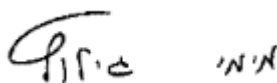
לא מצאנו לנכון להידרש לשאלה אם הקנס שולם אם לאו, שכן הגם שהאסיר טוען כי הקנס שולם
כבר לפני 10 ימים – אין בתיק קבלה על תשלום הקנס וגם ברישומי שב"ס לא מופיעה אינדיקציה
לכך.

אשר על כן, לא הובאה בפנינו ראיה כלשהי המלמדת על זניחת הקו האידיאולוגי.

עולה מן המקובץ, כי האסיר לא עמד בנטל המוטל עליו לשכנע את ועדת השחרורים, בהתאם לסעיף
3 לחוק, כי הוא ראוי לשחרור וכי שחרורו לא מסכן את שלום הציבור ומשכך האסיר לא ישוחרר
בשחרור מוקדם.

בהתאם לעמדת האסיר ובא כוחו - הועדה אוסרת פרסום שם האסיר בהחלטה

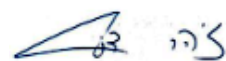
ניתנה והודעה היום, כ"ג בטבת התשפ"ב, 27 בדצמבר 2021, במעמד הנוכחים.



גב' מימי גילוי,
חברת ועדה



גב' בת שבע זידמן,
חברת ועדה



זהר דולב להמן,
שופטת

יוסף יעקב גרוס,
נציג שב"ס